

Nemrut Gibi Bakar Gözlerin

– S. Yetgin · 23 Eylül 2014

Yıldız düşlerime dağlarımdan mavzerler doğrulur, seni sevdikçe
Suskunluğun sancıları gibi durmaksızın yolarlar akrebin döşünü
Ben mavi bir aşkın yeşil baharlarında serdim aşkın pembe döşeğini
Ağlayan Nemrut'u düşledikçe ben, yokluğuna düşüyor hüznün tetiği... Nemrut'u düşler oldum
yokluğun hüznüme ağır basınca. Yüreğime yığılıp kalan ince sızının türkülerinde resimlerde kalan
mutluluğun bağrımızda bıraktığı izlerle, içimizin derinliklerinde bağdaş kurup oturan avuç avuç
hatıralarla, koordinatsız, yitirilmiş bir zamanın imbiği düşüyor dizelerime. Asırlardır toz ve toprak
taşınmış donuk yüzlerdeki izlere kimi güneş, kimi yağmur vuruyor, kimi de karlar altında kalıyorum seni
düşündükçe.

Sadece kelimelerin dans ettiği, duyguların izlemeye durduğu ışıklı bir sahnede saniyeler suskunluğun
sancıları gibi durmaksızın yolarlar akrebin döşünü. Parmaklarım uzayan bir evrenin tüm sokaklarını hızla
dolaşarak, sana emsalsiz sözcükler arar hiç bıkmadan. Bütün söylememiş sözleri tarayarak yaşam
lügatinden, asar yüreğinin dilek ağacına övgüyle. Güzelliğinin kandil yansımalarında nurlar dolar
gönlüme, özlemin saatleri parçalandıkça. Oysa, bu hüznün denizlerinde aktıkça aklanan göz yaşlarımızın
ertelenmiş milatlarında, kemendimiz aşkla büyük bir sallantıyla geçeriz ırmakları. Karlı dağlardan kopup
gelen çığlıkları alıp yüreğimizden içeri, o içimizdeki derin uçurumlara sevgililer atarız. Bir gün mutlaka
kanayacak göz yaşlarımızı aşkın prangalarına perçinledikçe renklerin cümbüşü tamamlanır içimizde.
Ağlayan Nemrut, gözyaşlarını sağar gecelerimizden, yağmurlar mazinin renklerine sünger çekerken.
Yüreğimdeki bütün kıraç topraklara ırmaklarını çevirdin sus/ku gözlüm. Düşlerime ve zincirlerime
türküler derdin sevdanla. Sen, içimdeki yaralara pervane oldukça, kapısına kilit vurulmuş bu aşk
sahnesinde adın geçiyor şimdi tüm şiirlerimde. Bu çığlıklar kamburu bedende, zamana kafa tutan
sevdalarımın suretlerinde, aşkına söz geçirememiş sözcüklerimin fiillerinde sen gülümsüyorsun, kül
yağmuru ürpertili denizlerimde. Eski fırtınalarıma meraklı dokunuşlarıyla, ruhuma okuduğun sessizlik
bildirgesiyle, tüm ilençli medeniyetlerimi gün ışığına çıkardın işte. Mavi bir aşkın yeşil baharlarında
eskimiş bütün giysilerimi çıkarıp attım seni sevince. Ne zaman bir sevdaya yüreğimi düşürsem, ne
zaman şiirlerime nefes olacak gülüşünü, günaydınını düşünsem, özlemlerimden yeni yarımlar
yaratıyorum ben. Aynı yüreği, aynı nefesi taşıırken bir bedende inip çıkan göğsümüzde terli geceler,
birbirimize ördüğümüz rengarenk entariler gibi uzuyor her geçen gün. Gönlüme üflediğin solukla
ovalarımdaki bütün buğday başakları sicim yağmurlarını bekliyor sabırsızlıkla. Kimi zaman kendi tenime
daha örtük olan bir bedenle, kendi varlığımdan uzak bir acının ortasında, beni seninle buluşturacak bir
menzilde soruyorum kendime. Tüm ihanetleri saklayan gecelerde, tüm aldanmışlıkları paklayan
gündüzlerde o doyumsuz, o serkeş tutkularla, ihtirasın krallıklarında çıplak bir yüzle, karanlık bir yürekle
sevişen çerçevesi eskimiş fotoğraflar gibi anlamsız geliyor bana hayat. Böyle anlarda sevdanla
kucaklaşmak, ona sıkı sıkıya sarılmak ar kemikleri dağılmış bir yaşamın en mükemmel tarafı oluveriyor.
Yüreği acının sunaklarına ödül diye bırakılmış, yoksul kederlerime sevdikçe binlerce çizgiler çekilmiş,

sevgiyle geçtiğim tüm yollara yeniden geçitler inşa edilmiş bu dünyanın tüm sözleri tenime yapışmıştır işte. Sevdikçe ben seni dağlarımdan binlerce mavzer doğrulur yüreğime. Bir sevdanın uğruna ölen tüm insanların ruhları koruyor bedenimi. Sevdikçe, sevgideki hükümsüzlüğe direniyorum. Bağrımdaki ateşle gözlerine bakıyor, yüreğindeki korkak kuşukları kemiriyorum gecelerimde. Bu yalan kalabalıkta karanlıkların içindeki korla, masallardaki korkularla ve yüreğinde ihaneti barındıran puşt kalabalıklarla, susadıkça sana koşarım ben. Yüreğinin çatlarına alnımı, dudaklarına dudağımı, tutam tutam kıvr saçlarına ellerimi bırakırım.Yasaklı olsan da özüme, sazında tını, mızrabında sevdanın kehaneti saklıdır sevdam. Gözlerin göğümün yıldızlarını, sözlerin en güzel aşk çığlıklarını indirir yüreğime evrenden. Gülüşünün toprağında, gönlünün saltanatında uyanıp uyanıp seninle rüyalara dalıyorum ben.

Selahattin Yetgin